

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgie) dne 7. června 2013 — Openbaar Ministerie v. Edgard Jan De Clercq a další

(Věc C-315/13)

(2013/C 252/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Openbaar Ministerie

Žalovaní: Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère, Thermotec NV

Předběžná otázka

Je třeba vykládat články 56 a 57 SFEU (dříve článek 49 a 50 Smlouvy o ES), jakož i čl. 3 odst. 1 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431), případně ve spojení s článkem 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36) v tom smyslu, že článek 141 programového zákona (I) ze dne 27. prosince 2006, podle kterého je osobě, u které nebo pro kterou vysílání zaměstnanci nebo vysílání stážisté přímo nebo prostřednictvím subdodavatele provádějí práce, uložena povinnost elektronicky (nebo, pokud to není možné, faxem nebo dopisem) sdělit před začátkem zaměstnání těchto osob Zemskému úřadu sociálního zabezpečení identifikační údaje osob, které nemohou svému zaměstnavateli předložit vyhotovené potvrzení o přijetí jejich předchozího ohlášení, ve spojení s článkem 157 tohoto zákona a čl. 183 odst. 1 bodu 1 trestního zákoníku pro oblast sociálního zabezpečení, který trestá nedodržení tohoto ustanovení správními sankcemi?

Žaloba podaná dne 13. června 2013 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-323/13)

(2013/C 252/33)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro-Nolin a A. Alcover San Pedro, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 písm. a) směrnice 1999/31/ES ⁽¹⁾, vykládaného ve spojení s čl. 1 odst. 1 směrnice 1999/31/ES a s články 4 a 13 směrnice 2008/98/ES ⁽²⁾ a z čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/98/ES, v důsledku toho, že část komunálního odpadu ukládaného na skládky SubATO v Římě, včetně skládky v Malagrottě a skládek SubATO Latina, nepodléhá úpravě, která zahrnuje vhodný výběr různých částí odpadů a stabilizaci organické části, a vzhledem k tomu, že v Laziu nebyla vytvořena integrovaná a vhodná síť zařízení pro nakládání s odpady se zohledněním nejlepší dostupné techniky;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 1999/31/ES uplynula dne 16. července 2001.

Lhůta pro provedení směrnice 2008/98/ES uplynula dne 12. prosince 2010.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, s. 3).

Žaloba podaná dne 20. června 2013 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-339/13)

(2013/C 252/34)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Bianchi a B. Schima, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 a čl. 5 odst. 2 směrnice 1999/74/ES ⁽¹⁾.

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.